

Sygn. akt: KIO 2420/16

WYROK
z dnia 11 stycznia 2017 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Jolanta Markowska

Protokolant: Adam Skowroński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 stycznia 2017 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 22 grudnia 2016 r. przez wykonawcę: **ZPUE S.A., ul. Jędrzejewska 79C, 29-100 Włoszczowa** w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego: **ENEA Operator Sp. z o.o., ul. Strzeszyńska 58, 60-479 Poznań,**

przy udziale wykonawcy **Przedsiębiorstwo Konstrukcji Innowacyjnych WILK s.c., ul. Portowa 4A, 64-761 Krzyż Wielkopolski** zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego,

orzeka:

1. uwzględnia odwołanie i nakazuje Zamawiającemu:
 - a) unieważnienie czynności oceny ofert i wyboru oferty najkorzystniejszej,
 - b) powtórzenie czynności oceny ofert, w tym:
 - wykluczenie wykonawcy Przedsiębiorstwo Konstrukcji Innowacyjnych WILK s.c. na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 2 Pzp, z uwagi na brak wniesienia wadium,
 - powtórzenie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej.
2. w pozostałym zakresie oddala odwołanie,
3. kosztami postępowania obciąża zamawiającego: **ENEA Operator Sp. z o.o., ul. Strzeszyńska 58, 60-479 Poznań,** i:
 - 1) zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę:

ZPUE S.A., ul. Jędrzejewska 79C, 29-100 Włoszczowa tytułem wpisu od odwołania,

- 2) zasądza kwotę **19 042 zł 80 gr** (słownie: dziewiętnaście tysięcy czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy) od zamawiającego: **ENEA Operator Sp. z o.o., ul. Strzeszyńska 58, 60-479 Poznań** na rzecz wykonawcy: **ZPUE S.A., ul. Jędrzejewska 79C, 29-100 Włoszczowa** stanowiącą koszty poniesione z tytułu wpisu, wynagrodzenia pełnomocnika oraz dojazdu na posiedzenie.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 2164 ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do **Sądu Okręgowego w Poznaniu**.

.....

Uzasadnienie

Zamawiający: Enea Operator Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu ograniczonego pn.: „Dostawa stacji transformatorowych kompaktowych prefabrykowanych SN/nn oraz złączy/szaf kablowych SN dla potrzeb ENEA Operator Sp. z o.o. dla oddziałów dystrybucji Gorzów Wlkp., Bydgoszcz, Szczecin i Zielona Góra”, na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (tekst jednolity z dnia 26 listopada 2015 r. Dz.U. z 2015 r. poz. 2164 z późn. zm.), dalej „Pzp”. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 27 kwietnia 2016 r. pod pozycją 2016/S 082- 146347.

Wykonawca ZPUE S.A. z siedzibą we Włoszczowej wniósł odwołanie wobec czynności z dnia 14 grudnia 2016 r. - wyboru oferty Przedsiębiorstwa Konstrukcji Innowacyjnych WILK s.c. w Krzyżu Wielkopolskim (dalej „PKI WILK”), jako oferty najkorzystniejszej oraz wobec zaniechania wykluczenia wykonawcy PKI WILK i uznania jego oferty za odrzuconą ewentualnie zaniechania odrzucenia oferty tego wykonawcy oraz wobec odmowy udostępnienia informacji zastrzeżonych przez wykonawcę PKI WILK.

Odwołujący zarzucił rażące naruszenie przepisów:

1. art. 8 ust. 3 w zw. z art. 96 ust. 3 Pzp w zw. z art 11 ust 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (t.j. Dz.U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503 ze zm.), poprzez zaniechanie ujawnienia informacji zawartych na stronach 173 – 557 oferty PKI WILK, mimo iż wykonawca nie później niż w terminie składania ofert lub wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu nie wykazał, że zastrzeżone informacje stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa;
2. art. 24 ust. 2 pkt 2 w zw. z ust. 4 Pzp, poprzez zaniechanie wykluczenia oferty PKI WILK i uznania jego oferty za odrzuconą, gdyż wykonawca nie wniósł wadium do upływu terminu składania ofert;
3. art. 7 ust. 1 w zw. z art. 85 ust 2 Pzp, poprzez wybór, jako oferty najkorzystniejszej, oferty dla której upłynął termin związania ofertą;
4. art. 89 ust. 1 pkt. 5 Pzp, poprzez zaniechanie odrzucenia oferty wykonawcy, który podlegał wykluczeniu;
5. art 89 ust. 1 pkt 2 Pzp, poprzez zaniechanie odrzucenia oferty PKI WILK, której treść nie odpowiada treści SIWZ;
6. art. 26 ust. 3 Pzp, poprzez zaniechanie wezwania PKI WILK do uzupełnienia dokumentów;
7. art. 46 ust. 4a w zw. z ust 5 Pzp, poprzez uznanie gwarancji bankowej przedłożonej

przez PKI WILK za prawidłowo wniesione wadium;

8. art. 7 ust. 1 Pzp w związku z zaniechaniem wykluczenia wykonawcy podlegającego wykluczeniu, odrzucenia oferty, które podlegają odrzuceniu i w związku z nieuzasadnionym nieodtajnieniem dokumentów nieskutecznie zastrzeżonych, jako tajemnica przedsiębiorstwa;

9. art. 9 ust. 1 w zw. z art. 82 ust. 2 w zw. z art 85 ust. 2 Pzp, poprzez uznanie za skuteczne złożenie oświadczenia o przedłużeniu terminu związania ofertą po jego upływie.

Odwołujący wniósł o nakazanie Zamawiającemu:

1. unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej,
2. powtórzenia czynności badania i oceny ofert,
3. wykluczenia PKI WILK z postępowania i uznania jego oferty za odrzuconą,
4. odrzucenia oferty PKI WILK,
5. powtórzenia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej.

I. Zarzut zaniechania odrzucenia oferty wykonawcy PKI WILK pomimo, iż jej treść nie odpowiada treści SIWZ

1. Deklaracje zgodności dla sygnalizatorów zwarć.

Stosownie do pkt 7.1. ppkt i) (w brzmieniu uwzględniającym zmianę warunków SIWZ z dnia 28.09.2016 r) oraz pkt. 5.9.4 pkt a) „Standardu w sieci dystrybucyjnej ENEA Operator Sp. z o.o. Stacje transformatorowe kompaktowe prefabrykowane SN/nn oraz złącza/szafy kablowe SN”, Zamawiający wymagał przedstawienia dla sygnalizatorów zwarć doziemnych i międzyfazowych deklaracji zgodności CE oraz deklaracji zgodności producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela albo importera z niżej wymienionymi normami:

- PN-EN 61010-1:2011E
- PN-EN 61000-6-2:2008
- PN-EN 61000-6-4:2008+AI:2012
- PN-EN 60255-26:2010

Deklaracje zgodności powinny być wystawione zgodnie z definicją zawartą w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. 2002.166.1360 z późniejszymi zmianami) przywołanej w pkt. 3 „Standardu w sieci dystrybucyjnej ENEA Operator Sp. z o.o. Stacje transformatorowe kompaktowe prefabrykowane SN/nn oraz złącza/szafy kablowe SN”.

Deklaracja zgodności zawarta w ofercie wykonawcy PKI WILK (str. 675) dla sygnalizatora zwarć doziemnych i międzyfazowych nie spełnia wymagań określonych w pkt. 5.9.4 pkt. a) „Standardu w sieci dystrybucyjnej ENEA Operator Sp. z o.o. Stacje transformatorowe kompaktowe prefabrykowane SN/nn oraz złącza/szafy kablowe SN”.

Oferta PKI WILK nie spełnia również wymagań określonych w pkt. 7.1. ppkt i) (w brzmieniu uwzględniającym zmianę warunków SIWZ z dnia 28.09.2016r), gdyż brak

w ofercie dla sygnalizatora zwarć doziemnych i międzyfazowych deklaracji zgodności uprawniającej do oznaczania wyrobu znakiem CE.

2. Certyfikat zgodności Nr 094/2015 na rozdzielnicę nn

Certyfikat zgodności Nr 094/2015 na rozdzielnicę nn (str. 127,128,129 oferty) nie wyszczególnia typu zastosowanych rozłączników bezpiecznikowych NSL. Wskazany brak oznacza, że nie wiadomo, z jakimi aparatami uzyskano parametry rozdzielnicy wskazane w treści certyfikatu. Z uwagi na fakt, iż certyfikat potwierdza spełnianie przez rozdzielnicę nn określonych w nim parametrów jedynie w zakresie, w jakim rozdzielnica została przebadana oraz tylko w stosunku do rozłączników, z którymi została przebadana, brak jest możliwości posługiwania się takim certyfikatem w stosunku do rozdzielnicy w przypadku zastosowania innych rozłączników bezpiecznikowych NSL, niż te, z którymi rozdzielnica była badana.

3. Sygnalizatory zwarć w złączach kablowych SN

a) Zgodnie z pkt. 3.1 SIWZ poz.7a tabeli, przedmiotem zamówienia są m.in. sygnalizatory zwarć. Zgodnie z odpowiedziami na pytania z dnia 9.08.2016 r. skorygowanymi 28.09.2016 r., Zamawiający wskazał wymagania dotyczące własnego zasilania wskaźnika zwarć oraz możliwości zasilania z zewnętrznego źródła umożliwiające jego pracę co najmniej w okresie 5 lat.

Z załączonej do oferty PKI WILK karty katalogowej (str. 634, 635 oferty) wynika, że wymagania Zamawiającego w tym zakresie nie są spełnione - w karcie katalogowej urządzenia wskazano, że urządzenie nie pracuje na baterii. W instrukcji obsługi urządzenia Kontroler sieci dystrybucyjnych IKI-50 wskazano, że zasilanie pomocnicze wynosi 24 - 230V AC/DC oraz podtrzymanie pojemnościowe pracy wyświetlacza przez 6 godzin, pod warunkiem, że zasilanie 24-230V było wcześniej obecne przez minimum godzinę (pkt. 4.5 instrukcji obsługi-instrukcja). Określony w karcie katalogowej czas pracy sygnalizatora bez zasilania pomocniczego wynoszący 6 godzin nie spełnia oczekiwań Zamawiającego. Z tego względu urządzenie nie nadaje się do zastosowania w złączach kablowych SN, w których brak jest napięcia pomocniczego 24-230V AC/DC.

b) Zamawiający zgodnie z rozdz. III SIWZ wymagał, aby sygnalizatory zwarć pracowały w oparciu o pomiar prądów. Tymczasem w zastosowanych w ofercie firmy PKI WILK sygnalizatorach IKI-50 do wykrywania zwarć doziemnych za pomocą wymaganego algorytmu kierunkowego niezbędne są sygnały napięciowe ze wskaźników napięcia CAPDIS. Algorytm kierunkowy w sygnalizatorze IKI-50 bazuje nie tylko na pomiarze prądu ale wymaga także pomiaru napięcia czyli jest niezgodny z oczekiwanym przez Zamawiającego. Potwierdza to także schemat na str. 90 opisu przedmiotu oferty - sygnał ze wskaźnika obecności napięcia CAPTIS jest doprowadzony do sygnalizatora IKI-50.

c) W rozdziale III SIWZ Zamawiający określił wymagania dla sygnalizatorów zwarć:

„Zasilanie wskaźników sygnalizatorów zwarć w stacji będzie realizowane z szafy AMI. W złączu/szafle SN sygnalizatory zwarć wymagane są w złączach wyposażonych w telemechanikę, z zasilania której należy je zasilic. Sygnalizatory winny posiadać wyjście przekaźnikowe dwustanowe. Oparty na metodzie pomiaru prądów. Przystosowany do pracy w sieciach z punktem gwiazdowym sieci uziemionym przez dławik, rezystor lub układ mieszany. Wykrywane zwarcie doziemne min. 5A do 500A z regulacją nastawy. Sygnalizator musi posiadać możliwości regulacji: nastawy czasowej algorytmu kierunkowego AT, nastawy prądowej algorytmu kierunkowego AI, czasu sygnalizacji, czasu przekroczenia nastawy prądowej.”

Zgodnie z powyższym, sygnalizator zwarć ma wykrywać zwarcia doziemne min. 5A do 500A z regulacją nastawy (wartość prądu zerowego I₀). Wymóg ten nie został spełniony. Podana w karcie katalogowej wartość prądu mierzonego od 1,5A dotyczy prądu fazowego, a nie prądu doziemnego I₀. W punkcie 2.4.3. instrukcji obsługi urządzenia Kontroler sieci dystrybucyjnych IKI-50 zaoferowane przez PKI WILK urządzenia nastawa prądu zerowego dla zwarć doziemnych [parametr I₀>>] zdefiniowana jest w zakresie 40A - 1000A, co znacząco ogranicza możliwość zastosowania sygnalizacji w przypadku sieci z kompensacją, gdzie prąd I₀ osiąga w przypadku zwarć znacznie niższe wartości niż 40A.

Ponadto, sygnalizator musi posiadać możliwość regulacji: - nastawy czasowej algorytmu kierunkowego AT, nastawy prądowej algorytmu kierunkowego AI. Wymagane w SIWZ nastawy są określone w przypadku wykrywania zwarć doziemnych metodą kierunkową opartą wyłącznie na pomiarze prądów. W przypadku algorytmu kierunkowego opartego również na pomiarze napięcia takie nastawy nie występują. Zamawiający, podając te nastawy w SIWZ jednoznacznie określił, że wykrywanie zwarć doziemnych w sygnalizatorach zwarć ma się odbywać metodą kierunkową opartą na pomiarze prądów.

Sygnalizatory zwarć zastosowane w ofercie firmy PKI WILK oparte są na pomiarze prądu i napięcia, i dlatego nie mają możliwości wykonania nastaw parametrów określonych przez Zamawiającego - również w tym zakresie nie spełniają one wymagań SIWZ.

4.Przepusty kablowe

Wymagania Zamawiającego odnośnie przepustów zostały opisane w pkt. 4.7.1 ppkt. 1, m) oraz 5.6.1 ppkt. f) Standardu - „kanał kablowy wyposażony w szczelne przepusty - rozwiązania prefabrykowane wielokrotnego użytku z uszczelniaczami, umożliwiające wprowadzenie kabli (wodoszczelne 5 bar i gazoszczelne 3 bar)”.

Dodatkowe wymagania stawiane przepustom kablowym zostały sprecyzowane w odpowiedziach nr 3 na pytanie z dn. 09.08.2016 r.

Zaoferowane przez PKI WILK rozwiązanie (str. 671 oferty) nie spełnia podstawowego wymogu sformułowanego w ramach odpowiedzi na pytanie nr 24, czyli fundament nie jest wyposażony w zintegrowane z monolitycznym odlewem wodo i gazoszczelne przepusty

systemowe. Przedstawione w ofercie rozwiązanie umożliwia zamontowanie gumowych wkładów uszczelniających typu PK w otworze wykonanym w betonowej ścianie fundamentu stacji. Otwór ten - to po prostu dziura w betonie, a nie wymagany element „przepustu systemowego”. Żaden element systemu uszczelniającego nie jest w tym przypadku zintegrowany monolitycznie z odlewem obudowy stacji.

Ponadto, otwór w betonie jest elementem wykonanym w procesie odlewania fundamentu, a nie „zabudowanym systemem”, co wskazywał Zamawiający. Potwierdza powyższe informacja zawarta w karcie katalogowej zastosowanego rozwiązania: „Uszczelnia i mocuje kabel wprowadzony przez otwór w ścianie piwnicy/ obudowy stacji transformatorowej”. Na bazie tego zapisu oraz załączonego do oferty orzeczenia technicznego w sprawie potwierdzenia gazoszczelności przepustu kablowego, które zostało wydane m.in. na podstawie karty katalogowej, można wnioskować, że producent nie zakłada, a jednostka badawcza BBJ nie potwierdza możliwości montażu i właściwości produktu przy zamontowaniu w przepustach systemowych. Ponadto, w karcie katalogowej zastosowanych uszczelnień kablowych przedstawiono rozwiązanie umożliwiające zaślepienie niewykorzystanego otworu za pomocą elementu KG/75. Jest on montowany w otworze 075 od wnętrza stacji, co w przypadku montażu bezpośrednio w otworze w betonie jest błędem w sztuce, gdyż woda gruntowa ma dostęp do niezaizolowanej powłoką hydroizolacyjną części otworu, w której w przyszłości będzie montowany wkład uszczelniający, co może skutkować przesiąkaniem wilgoci do wnętrza stacji, jak również zmianą pH betonu, co finalnie skutkuje korozją elektrolityczną elementów żelbetonowych, co w konsekwencji znacznie skraca żywotność stacji.

Dla potwierdzenia parametrów wodo i gazoszczelności zastosowanych uszczelnień PK 110 do oferty firma PKI WILK załączyła certyfikat zgodności nr Z/12/073/15 (str. 156 oferty), który nie zawiera wymaganej daty ważności, więc został wystawiony sprzecznie z zapisami normy PN-EN ISO/IEC 17065. Nie może być on brany pod uwagę, jako dokument potwierdzający wymagane parametry wodo i gazoszczelności.

5. Klasa obudowy stacji.

Zgodnie z pkt. 4.7.1e zał. nr. 4 do SIWZ, Zamawiający wymagał, aby klasa obudowy - była nie gorsza niż 20.

W ofercie PKI WILK (str. 68), w karcie katalogowej (str. 113, 115) podano wartości klasy obudowy 5,10,15,20 z uwagą, że klasa zależy od wykonania stacji i sposobu wentylacji (wariantowość). W karcie katalogowej stacji (str. 115) pokazano 3 warianty wykonania obudowy i w zależności od wariantu różna jest klasa obudowy. Wykonawca nie wskazał, jaki wariant obudowy oferuje w niniejszym postępowaniu. Przyjęcie oferty, w której zaproponowane zostały alternatywne rozwiązania, gdzie część z nich nie spełnia wymagań

Zamawiającego, jest niezgodne z ustawą Pzp oraz powoduje konieczność zapłaty za towar niespełniający wymagań.

Ponadto, w załączonym do oferty certyfikacie stacji (str. 121) jest podana klasa obudowy 20, przy jednoczesnym określeniu strat całkowitych, znamionowych transformatora na poziomie 7408W. W ofercie (str. 69) oraz w kartach katalogowych (str. 113) określono moc strat całkowitych transformatora, który Zamawiający może zastosować w stacji jako max. 8840W, czyli większych niż określone w certyfikacie. Tym samym certyfikat przedłożony przez wykonawcę nie potwierdza deklarowanych parametrów albowiem, jak z niego wynika, stacja nie została przebadana z transformatorem o stratach całkowitych max. 8840W lub też w połączeniu z takim transformatorem, nie spełnia wymagań dla wymaganej klasy obudowy 20.

6. Brak deklaracji zgodności dla gniazda wtyczkowego

Zgodnie z odpowiedzią nr 3 na zapytanie wykonawcy z dn. 09.08.2016 - odpowiedź na pyt. 33, Zamawiający wymagał deklaracji zgodności z Dyrektywą LVD 2006/95/WE lub LVD 2014/35/UE dla gniazda wtyczkowego nn.

W ofercie PKI WILK taki dokument się nie znajduje.

7. Przepusty uziemiające stacji

Zgodnie z wymaganiami z pkt. 4.7.1 s) Standardu będącego zał. nr. 4 do SIWZ oraz odpowiedzią na pytanie nr 29 w Odpowiedziach nr 3 z 09.08.2016 r., przewód uziemiający stacji należy wprowadzać do budynku stacji bezpośrednio z otoku zewnętrznego do zacisku kontrolnego zbiorczej szyny uziemień w stacji, poprzez izolowany przepust uszczelniający lub poprzez izolowany przepust uziemienia z zaciskiem krzyżowym.

Przez izolacją przepustów należy rozumieć brak połączeń metalicznych pomiędzy samymi przepustami oraz pomiędzy przepustami a elementami konstrukcyjnymi budynku stacji (elementy zbrojenia, konstrukcje wsporcze, lip.).

Przepusty muszą być usytuowane w ścianie zewnętrznej fundamentu budynku stacji pod poziomem gruntu oraz spełniać wymagania wodoszczelności i gazoszczelności na poziomie min 5 bar/3 bar.

Usytuowanie przepustów kablowych powinno umożliwiać prowadzenie wewnętrznej Instalacji uziemienia w sposób eliminujący kolibę pomiędzy przewodami uziemienia, a kablami zasilającymi/odpływowym itp. Wszystkie elementy zbiorczej instalacji uziemień stacji (dotyczy to przepustów uziemień, połączeń pomiędzy zaciskiem kontrolnym a szyną uziemień oraz samej szyny uziemień) muszą posiadać wytrzymałość zwarciovą na poziomie 13,9 kA/1sek oraz odporność na wewnętrzne zwarcia łukowe na poziomie 16 kA/ 1sek.

W karcie katalogowej załączonej do oferty PKI WILK (str. 671) pokazano przepust PK 110/UZ, który uszczelnia i mocuje bednarkę uziemienia zewnętrznego o przekroju 40x5 wprowadzoną do stacji przez otwór w ścianie fundamentu. Tymczasem w próbcie stacji, która

zgodnie z zapisami 7.1 ppkt. j) SIWZ ma potwierdzić spełnienie przez oferowane dostawy wymagań Zamawiającego, zastosowano rozwiązanie polegające na podłączeniu bednarki uziemienia zewnętrznego do zbiorczej szyny uziemień w stacji poprzez przepusty uziemiające z zaciskiem krzyżowym. Przy takim rozwiązaniu bednarka uziemienia zewnętrznego nie jest wprowadzana do wnętrza stacji, tylko podłączona na zewnątrz obudowy stacji do przepustu uziemienia poprzez zacisk krzyżowy. Sam przepust uziemienia jest następnie połączony już wewnątrz stacji poprzez taśmę miedzianą z zaciskiem kontrolnym zbiorczej szyny uziemień.

Z powyższego wynika, że w ofercie i w próbie stacji zastosowano odmienne rozwiązania podłączenia bednarki uziemienia zewnętrznego do stacji. Próbkę stacji powinna być wykonana zgodnie z rozwiązaniami technicznymi przedstawionymi w ofercie. Pomimo tych rozbieżności Zamawiający nie wzywał wykonawcy do wyjaśnień lub uzupełnienia próbki, co stanowi naruszenie art. 26 ust 3 i ust 4 Pzp.

8. Zgodnie z pkt. 4.4.6 zał nr. 4 do SIWZ Zamawiający wymagał, by rozdzielnica nn była wyposażona w uchwyty do zakładania uziemiacza, zainstalowane w sposób umożliwiający założenie uziemiacza od strony rozdzielni nn, nie ograniczając możliwości zamknięcia drzwi do rozdzielni nn.

Przedstawione w ofercie PKI WILK (str. 84), jak również w próbie stacji rozwiązanie członu zasilającego uniemożliwiają założenie uziemiaczy przy jednocześnie zamkniętych drzwiach przedziału zasilającego, czyli ograniczają zamknięcie tych drzwi, co jest niezgodne z wymaganiami Zamawiającego. W DTR stacji (str. 35) brak jest informacji odnośnie możliwości zamknięcia drzwi przedziału po założeniu uziemiaczy na uchwyty.

9. W certyfikacie zgodności NR 020/2016 dla rozdzielnicy SN typu 8DJH produkcji Siemens widnieje zapis, że prawo do posługiwania się certyfikatem zgodności w okresie jego ważności dotyczy wyłącznie właściciela certyfikatu lub jego upoważnionego przedstawiciela. W złożonej ofercie brak jest zgody na posługiwanie się ww. certyfikatem przez PKI WILK.

10. Zgodnie z pkt. 4.10.2, 4.10.3, 5.9.2 załącznika nr 4 do SIWZ, Zamawiający wymagał załączenia do oferty kopii protokołów badania typu dla stacji transformatorowej, rozdzielnicy SN oraz złącza kablowego.

Certyfikaty zgodności Nr 092/2015, 020/2016, 090/2015 zostały wydane na podstawie oceny wyrobu dokonanej przez Zespół ds. certyfikacji (DZC) Instytutu Energetyki, a nie na podstawie raportów z badań typu wykonywanych przez akredytowane laboratoria badawcze. Zespół ds. certyfikacji (DZC) Instytutu Energetyki nie jest laboratorium i nie prowadzi działalności badawczej lecz świadczy jedynie usługi certyfikacyjne w zakresie oceny zgodności z dokumentami normatywnymi wyrobów przeznaczonych do stosowania w przedsiębiorstwach elektroenergetycznych zajmujących się przesyłem, dystrybucją i wytwarzaniem energii elektrycznej. Zespół ten jest upoważniony do wydania certyfikatów

oznaczonych znakiem PCA, lecz nie jest uprawniony do przeprowadzenia badań typu na zgodność z normą, których wyniki stanowią podstawę do wydania certyfikatu.

Powyższe zarzuty jednoznacznie wskazują, że oferta PKI WILK jest niezgodna z postanowieniami SIWZ w szczególności co do oferowanego przedmiotu dostaw, który nie spełnia wymagań i norm stawianych przez Zamawiającego. Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp, obowiązkiem Zamawiającego jest jej odrzucenie.

II. Zarzut naruszenia art. 8 ust. 3 w zw. z art. 96 ust. 3 Pzp.

Odwołujący wskazał, że zgodnie z art. 8 ust. 1 Pzp, postępowanie o udzielenie zamówienia jest jawne. Art. 96 ust 3 Pzp wskazuje, iż jawny jest również protokół postępowania wraz z załącznikami, przy czym załącznikami są w szczególności oferty, opinie biegłych, oświadczenia, itp. (art. 96 ust. 2). Załączniki do protokołu udostępnia się po dokonaniu wyboru najkorzystniejszej oferty (art. 96 ust. 3 zdanie drugie). Załącznikiem do protokołu jest oferta wykonawcy PKI WILK, a zatem dokument ten powinien być jawny i podlegać udostępnieniu od chwili otwarcia ofert.

Od zasady jawności postępowania istnieje wyjątek - możliwość ograniczenia dostępu do informacji związanych z postępowaniem w przypadkach określonych w ustawie. Taki przypadek określony został w art. 8 ust. 3 Pzp - „Nie ujawnia się informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, jeżeli wykonawca, nie później niż w terminie składania ofert lub wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu, zastrzegł, że nie mogą być one udostępniane oraz wykazał, iż zastrzeżone informacje stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa”. Powyższy przepis przeniósł ciężar wykazania przesłanek uprawniających do nieujawniania informacji na wykonawcę. W związku z powyższym, zamawiający już nie bada zastrzeżonych informacji, lecz bada skuteczność ich zastrzeżenia. To na wykonawcy, który zastrzega, że informacje nie mogą być udostępnione jako stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa, spoczywa obowiązek wykazania, że informacje w istocie stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 4 uznk.

PKI WILK nie sprostął ciężarowi wykazania, że zastrzeżone przez niego informacje stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa. W ofercie wykonawca ograniczył się do wskazania jedynie w spisie treści, iż str. 173 - 557 jego oferty stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa. Wykonawca w piśmie z dnia 9.12.2016 r. zamiast wykazać zasadność dokonanego zastrzeżenia, ograniczył się jedynie do zacytowania brzmienia przepisu i treści orzeczeń, nie wykazując, że określone informacje faktycznie stanowią tajemnicę jego przedsiębiorstwa, bądź też przedłożenia jakichkolwiek dowodów na poparcie powyższego. Fakt, że informacja stanowi tajemnicę przedsiębiorstwa każdorazowo wynika z indywidualnego stanu faktycznego, sytuacji przedsiębiorcy i poczynionych przez niego działań celem jej nieujawniania.

Wykonawca PKI WILK nie podjął nawet próby uprawdopodobnienia, by wskazać, że informacje znajdujące się na stronach 173-557 oferty taki charakter posiadają. Z całokształtu działań wykonawcy zdaje się wynikać, iż celem zastrzeżenia stron 173- 557 oferty było jedynie utrudnienie weryfikacji prawidłowości danych zawartych w ww. dokumentach przez innych wykonawców, co jest niedopuszczalne z punktu widzenia przepisu art. 8 ust. 3 Pzp.

III. Zarzut zaniechania wykluczenia wykonawcy PKI WILK i uznania jego oferty za odrzuconą oraz odrzucenia jego oferty (art. 24 ust. 2 pkt. 2 w zw. z ust. 4 oraz art 89 ust. 1 pkt. 5)

Przepis art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.) zawiera definicję gwarancji bankowej.

Gwarancja wadialna musi spełniać wymogi wskazane w Pzp oraz opisane w pkt 6.1.SIWZ, gdzie Zamawiający wskazał, że z dokumentu gwarancji musi jednoznacznie wynikać, iż zobowiązanie gwaranta do zapłaty całej kwoty wadium jest nieodwołalne i bezwarunkowe, na pierwsze żądanie Zamawiającego zawierające oświadczenie, że zaistniały okoliczności, o których mowa w art. 46 Pzp - bez potwierdzania tych okoliczności.

Wyżej wskazanych treści nie zawiera gwarancja przedłożona przez PKI WILK. Wprawdzie w jej treści wskazano, iż Zamawiający jest beneficjentem, gwarancja jest nieodwołalna i bezwarunkowa, jednakże w pkt 4 jej treści znajduje się oświadczenie gwaranta, w związku z którym gwarant nie tylko wbrew żądaniu Zamawiającego nie zawarł w dokumencie informacji o odwołaniu się do okoliczności, o których mowa w art. 46 Pzp, ale uzależnił wypłatę sumy gwarancyjnej od nieznajdującego umocowania w Pzp, ani w SIWZ oświadczenia Beneficjenta, iż Zleceniodawca nie spłacił zobowiązania zabezpieczonego gwarancją, w sytuacji gdy zobowiązanie wykonawcy wynikające z SIWZ i Pzp, zabezpieczone rzeczową gwarancją, jest zobowiązaniem niepieniężnym i brak jego realizacji nigdy nie będzie polegał na jego niespłaceniu, wprowadził niejako również warunek dla Zamawiającego polegający na konieczności wcześniejszego wezwania do zapłaty wykonawcy PKI WILK, przed możliwością złożenia żądania wypłaty sumy gwarancyjnej, by możliwe było złożenie przez Zamawiającego oświadczenia, iż Zleceniodawca nie spłacił zobowiązania zabezpieczonego przedmiotową gwarancją.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, opisanie zabezpieczonego rezultatu niekoniecznie musi nastąpić poprzez zawarcie w jej treści przepisów Pzp lub SIWZ, wystarczające jest odesłanie do przesłanek zatrzymania wadium opisanych w innych dokumentach, jednakże odesłanie to powinno być jasne, pewne, nie budzące wątpliwości oraz nie rodzące podstaw do wątpliwości interpretacyjnych. Jakiegokolwiek odstępstwa w kształtowaniu rezultatu zabezpieczenia, które zawężają zakres odpowiedzialności gwaranta w stosunku do formuły zawartej w normach Pzp, należy uznać za nieprawidłowe. Określenie warunków zapłaty gwarancji bankowej w sposób nakładający na Zamawiającego obowiązek wykonania

dodatkowych czynności i odmienny niż ustawowe oraz opisane w SIWZ powoduje, że gwarancja bankowa nie może być uznana za prawidłowe ustanowienie wadium. Odwołujący zauważył, że treść gwarancji wyznacza całość zobowiązania gwaranta. Braku jasnych odwołań do przepisów ustawy Pzp lub SIWZ nie sposób jest konwalidować przez dokonanie wykładni tego zobowiązania. Zgodnie z dyrektywami preferencji, na czoło wysuwa się powszechnie akceptowana w orzecznictwie Sądu Najwyższego (m.in. w wyroku z dnia 12 czerwca 2015 r. w sprawie II CSK 518/14) i w piśmiennictwie zasada pierwszeństwa wykładni językowej i subsydiarności wykładni systemowej i funkcjonalnej. Jak wskazuje Sąd Najwyższy, zasada pierwszeństwa wykładni językowej, choć nie ustala absolutnego porządku preferencji, to jednak dopuszcza odstępstwa od wyniku jej zastosowania tylko w przypadku, gdy w wyniku wykładni językowej dochodzi się do niesprawiedliwych, czy irracjonalnych wniosków. Również Izba wielokrotnie w swoich orzeczeniach wskazywała na pierwszeństwo wykładni językowej, która również powinna mieć pierwszorzędne zastosowanie w przedmiotowej sytuacji.

W konsekwencji powyższe skutkuje koniecznością wykluczenia wykonawcy z postępowania na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 2 Pzp.

Odwołujący podniósł dodatkowo, że wykonawca PKI WILK nie przedłużył terminu związania ofertą, gdyż jego oświadczenie o przedłużeniu terminu związania ofertą zostało doręczone Zamawiającemu w dniu 13.12.2016 r. podczas, gdy termin ten upłynął w dniu 12.12.2016 r., co uniemożliwiało dokonanie wyboru oferty PKI WILK, jako najkorzystniejszej w dniu 14.12.2016r.

Oświadczenia składane przez wykonawcę, w tym oświadczenie o przedłużeniu terminu związania ofertą, powinny zostać złożone w formie pisemnej, co potwierdza treść art. 82 ust. 2 Pzp. Termin związania ofertą stanowi element oferty, zatem jego przedłużenie musi zostać dokonane w tej samej formie pod rygorem nieważności, co złożenie oferty. Jeżeli termin związania ofertą upłynął, to nie podlega on przywróceniu i z tego względu oferta nie może zostać uznana za najkorzystniejszą.

Wykonawca: Przedsiębiorstwo Konstrukcji Innowacyjnych WILK s.c., w dniu 23 grudnia 2016 r. zgłosił przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego.

Zamawiający pismem z dnia 30 grudnia 2016 r. złożył na posiedzeniu odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania.

Krajowa Izba Odwoławcza, uwzględniając dokumentację postępowania, dokumenty zgromadzone w aktach sprawy i wyjaśnienia złożone na rozprawie przez strony i uczestnika postępowania odwoławczego, ustaliła i zważyła, co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Izba stwierdziła, że Odwołujący wykazał posiadanie legitymacji uprawniającej do wniesienia odwołania, stosownie do art. 179 ust. 1 Pzp. Odwołujący złożył ofertę, która została odrzucona, lecz w przypadku uwzględnienia odwołania oferta Odwołującego powinna zostać wybrana jako najkorzystniejsza.

Izba uznała za skuteczne przystąpienie wykonawcy: Przedsiębiorstwo Konstrukcji Innowacyjnych WILK s.c. do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego, stosownie do wymogów art. 185 ust. 2 i 3 Pzp.

Przedmiotem zamówienia jest dostawa stacji transformatorowych kompaktowych prefabrykowanych SN/nn oraz złączy/szaf kablowych SN dla potrzeb ENEA Operator Sp. z o.o. dla oddziałów dystrybucji w Gorzowie Wlkp., Bydgoszczy, Szczecinie i Zielonej Górze.

W postępowaniu zostały złożone trzy oferty. Zamawiający dokonał wyboru oferty PKI WILK s.c. jako najkorzystniejszej. Oferta Odwołującego uzyskała drugą pozycję. Trzecia oferta została odrzucona przez Zamawiającego.

Izba uznała za zasadny zarzut naruszenia art. 24 ust. 2 pkt 2 Pzp, poprzez zaniechanie wykluczenia oferty wykonawcy PKI WILK i uznania jego oferty za odrzuconą na podstawie art. 24 ust. 4 Pzp, gdyż wykonawca nie wniósł wadium do upływu terminu składania ofert. Jednocześnie Izba nie stwierdziła naruszenia przepisu art. 89 ust. 1 pkt. 5 Pzp, który nakazuje odrzucenie oferty złożonej przez wykonawcę wykluczonego z postępowania. Przepis ten ma zastosowanie wówczas gdy wykonawca, który składa ofertę, został uprzednio wykluczony z postępowania. W ustalonym w tej sprawie stanie faktycznym taki przypadek nie miał miejsca.

Izba ustaliła, że Zamawiający opisał w SIWZ wymogi dotyczące wadium (pkt 6). Zamawiający żądał wniesienia wadium w wysokości: 150.000,00 zł.

W pkt 6.4 Zamawiający postanowił, że „W przypadku gdy wykonawca wnosi wadium w formie gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej z treści tych gwarancji musi w szczególności jednoznacznie wynikać:

a) zobowiązanie gwaranta (banku, zakładu ubezpieczeń) do zapłaty całej kwoty wadium nieodwołalnie i bezwarunkowo na pierwsze żądanie zamawiającego (beneficjenta gwarancji),

zawierające oświadczenie, że zaistniały okoliczności, o których mowa w art 46 ustawy Pzp - bez potwierdzania tych okoliczności,

b) termin obowiązywania gwarancji, który nie może być krótszy niż termin związania ofertą,

c) miejsce i termin zwrotu gwarancji.”

Wymagania powyższe czynią zadość przepisom ustawy Pzp w celu zabezpieczenia interesów zamawiającego i skutecznego zaspokojenia jego roszczeń na wypadek zaistnienia w prowadzonym postępowaniu przesłanek uzasadniających zatrzymanie wadium.

Odwołując się do legalnej definicji gwarancji bankowej zawartej w art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.), należy wskazać, że gwarancją bankową jest jednostronne zobowiązanie banku - gwaranta, że po spełnieniu przez podmiot uprawniony (beneficjenta gwarancji) określonych warunków zapłaty, które mogą być stwierdzone określonymi w tym zapewnieniu dokumentami, jakie beneficjent załączy do sporządzonego we wskazanej formie żądania zapłaty, bank ten wykona świadczenie pieniężne na rzecz beneficjenta gwarancji - bezpośrednio albo za pośrednictwem innego banku.

Wykonawca PKI WILK złożył wraz z ofertą gwarancję bankową wystawioną w dniu 12 października 2016 r. przez Lubusko-Wielkopolski Bank Spółdzielczy z siedzibą w Drezdenku nr 2/GW/2016/55, a w ramach przedłużenia ważności wadium - gwarancję nr 2/GW/2016/55/1 z dnia 8 grudnia 2016 r.

W treści ww. gwarancji wskazano, że Zamawiający jest beneficjentem, jak również, że gwarancja jest nieodwołalna i bezwarunkowa. Jednocześnie w treści dokumentu gwarancji zawarte zostało postanowienie (pkt 4) o następującej treści: „Bank zobowiązuje się zapłacić sumę gwarancyjną na pierwsze żądanie Beneficjenta zawierające oświadczenie, że Zleceniodawca nie spłacił zobowiązania zabezpieczonego gwarancją i wskazujące nr rachunku bankowego, na który ma nastąpić wypłata gwarancji, wyrażone w formie pisemnej pod rygorem nieważności i skierowane na adres: Lubusko-Wielkopolski Bank Spółdzielczy z siedzibą w Drezdenku, 66-530 Drezdenko, ul. Chrobrego 7.”

Ponadto w dokumencie gwarancji nie zawarto odniesienia wprost do okoliczności, o których mowa w art. 46_Pzp ani wskazanych w pkt 6.4 SIWZ. Gwarancja zawiera określenie Zamawiającego jako beneficjenta, nazwę postępowania oraz numer nadany postępowaniu przez Zamawiającego.

W ocenie Izby, z przytoczonego powyżej pkt 4 treści gwarancji wynika, że przedmiotowa gwarancja zawiera warunek uzależniający wypłatę sumy gwarancyjnej od nieznanego umocowania w przepisach ustawy Pzp lub postanowieniach SIWZ oświadczenia Beneficjenta (Zamawiającego), iż Zleceniodawca (Wykonawca) nie spłacił zobowiązania zabezpieczonego gwarancją. Należy podkreślić, że zobowiązanie wykonawcy wynikające z SIWZ i przepisów Pzp, zabezpieczone gwarancją, jest zobowiązaniem

niepieniężnym i brak jego realizacji nigdy nie będzie polegał na jego niespłaceniu. Ponadto, w przypadku wadium wniesionego w formie gwarancji zamawiający ma prawo zaspokoić swoje roszczenie wprost z gwarancji – nie ma obowiązku uprzedniego występowania do wykonawcy o zapłatę kwoty wadium. Postanowienie powyższe, zawarte w pkt 4 gwarancji, nakłada zatem na Zamawiającego dodatkowy obowiązek wezwania wykonawcy do zapłaty, aby możliwe było następnie złożenie przez Zamawiającego oświadczenia, iż Zleceniodawca nie spłacił zobowiązania zabezpieczonego przedmiotową gwarancją i dopiero wówczas żądania zapłaty sumy gwarancyjnej od Gwaranta. Warunek dochodzenia zapłaty sumy wadialnej w pierwszej kolejności od wykonawcy, a następnie od banku – gwaranta stanowi sprzeczność z bezwarunkowym charakterem gwarancji oraz wskazuje na akcesoryjny charakter zobowiązania Banku, zależny od rozmiaru zobowiązania podstawowego, co jest niezgodne z właściwościami bezwarunkowej gwarancji bankowej zdefiniowanej w art. 81 ust. 1 Prawa bankowego.

W orzecznictwie wskazuje się, że opisanie zabezpieczonego rezultatu niekoniecznie musi nastąpić poprzez zawarcie w treści gwarancji wprost treści przepisów Pzp lub postanowień SIWZ. Wystarczające jest odesłanie do ustawowych przesłanek zatrzymania wadium, jednakże odesłanie to powinno być jasne, pewne, nie budzące wątpliwości.

Treść gwarancji wyznacza całość zobowiązania gwaranta. Brak jasnej treści i odwołania do przepisów ustawy Pzp lub SIWZ nie może być konwalidowany poprzez dokonywanie wykładni zobowiązania, w tym np. z uwzględnieniem dodatkowych oświadczeń ze strony banku udzielającego gwarancji (oświadczenia banku z dnia 3 stycznia 2017 r. złożone przez Przystępującego na rozprawie). Gwarancja bankowa musi dokładnie określać okoliczności, w których po stronie gwaranta powstaje obowiązek zapłaty. Izba wielokrotnie w swoich orzeczeniach wskazywała na pierwszeństwo wykładni językowej, która również powinna mieć pierwszorzędne zastosowanie w przedmiotowej sytuacji (patrz: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 czerwca 2015 r. w sprawie II CSK 518/14).

Jednocześnie, jakiegokolwiek odstępstwa w kształtowaniu rezultatu zabezpieczenia, które zawężają zakres odpowiedzialności gwaranta w stosunku do zakresu opisanego w przepisach Pzp, należy uznać za nieprawidłowe. Określenie warunków zapłaty gwarancji bankowej w sposób nakładający na Zamawiającego obowiązek wykonania dodatkowych czynności i odmienny niż ustawowe oraz opisane w SIWZ warunki zatrzymania wadium powoduje, że gwarancja bankowa nie może być uznana za prawidłowe ustanowienie wadium.

Powyższe obliguje Zamawiającego do wykluczenia wykonawcy PLKI WILK z postępowania na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 2 Pzp, z powodu niewniesienia wadium oraz w konsekwencji uznanie oferty tego za odrzuconą na podstawie art. 24 ust. 4 Pzp.

W danym stanie faktycznym Izba nie stwierdziła naruszenia art. 46 ust. 4a w zw. z ust 5 Pzp, które zobowiązują zamawiającego do zatrzymania wadium w przypadkach określonych w tych przepisach. Naruszenie tych przepisów może nastąpić poprzez niewykonanie czynności zatrzymania wadium, jeśli zaistniały ku temu określone w tych przepisach przesłanki. Ponieważ takie okoliczności nie wystąpiły w analizowanym stanie faktycznym brak jest podstaw do stwierdzenia naruszenia powyższych przepisów.

Podsumowując zarzuty odwołania w rozpoznanym zakresie oraz biorąc pod uwagę, że stwierdzono naruszenie przez Zamawiającego przepisów art. 24 ust. 2 pkt 2 i art. 24 ust. 4 Pzp, w konsekwencji za zasadny należało uznać zarzut naruszenia art. 7 ust. 1 Pzp, przez prowadzenie postępowania w sposób naruszający zasady uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców ubiegających się o udzielenie zamówienia w związku zaniechaniem wykluczenia wykonawcy, który podlegał wykluczeniu i odrzuceniu jego oferty.

Nie potwierdził się natomiast zarzut zaniechania odrzucenia oferty wykonawcy PKI WILK na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp. Izba nie stwierdziła okoliczności potwierdzających, że treść oferty PKIU WILK nie odpowiada treści SIWZ.

Izba nie stwierdziła w powyższym zakresie naruszenia art. 26 ust. 3 Pzp, poprzez zaniechanie wezwania wykonawcy do uzupełnienia dokumentów.

W odniesieniu do szczegółowych zarzutów dotyczących niezgodności treści ofert PKI WILK z treścią specyfikacji istotnych warunków zamówienia Izba zważyła, jak poniżej:

Zarzut nr 1. Deklaracje zgodności dla sygnalizatorów zwarć

Odwolujący podnosił, że stosownie do pkt 7.1. ppkt i) (z uwzględniającym wyjaśnienia przez Zamawiającego treści SIWZ z dnia 28 września 2016 r.) oraz pkt. 5.9.4 pkt a) Załącznika nr 4 do SIWZ „Standard w sieci dystrybucyjnej ENEA Operator Sp. z o.o. Stacje transformatorowe kompaktowe prefabrykowane SN/nn oraz złącza/szafy kablowe SN”, Zamawiający wymagał przedstawienia dla sygnalizatorów zwarć doziemnych i międzyfazowych deklaracji zgodności CE oraz deklaracji zgodności producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela albo importera z normami:

- PN-EN 61010-1:2011E
- PN-EN 61000-6-2:2008
- PN-EN 61000-6-4:2008+AI:2012
- PN-EN 60255-26:2010

Jak wynika z treści pkt 5.9.4 lit.a Załącznika nr 4 do SIWZ (po wyjaśnieniach SIWZ), wymaganie przedstawienia w ofercie deklaracji zgodności producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela albo importera na zgodność z przywołanymi normami dotyczy sygnalizatorów zwarć doziemnych i międzyfazowych dotyczy sieci napowietrznych.

Strony zgodziły się, że sieci napowietrzne nie są przedmiotem postępowania, jednak zdaniem Odwołującego, postanowienie to zawiera jedynie omyłkę pisarską. Odwołujący nie wykazał jednak, że wskazane w tym punkcie normy dotyczą sygnalizatorów zwarć w sieciach kablowych, które są przedmiotem postępowania.

Jednocześnie Izba zważyła, że Odwołujący nie wykazał, że deklaracja zgodności zawarta w ofercie wykonawcy PKI WILK na stronie 675 dla sygnalizatora zwarć doziemnych i międzyfazowych nie spełnia wymagań Zamawiającego, poprzez wskazanie zgodności z Dyrektywą LVD Nr 2014/35/EU i Nr 2014/30/EU. Opierając się na opinii powoływanej przez Odwołującego „Analiza porównawcza deklaracji zgodności UE i deklaracji zgodności składanej przez dostawcę” z dnia 1 sierpnia 2016 r. należy stwierdzić, że deklaracja zgodności UE jest dokumentem potwierdzającym zgodność wyrobu z dyrektywami europejskimi i normami tzw. zharmonizowanymi. Jeżeli określone normy wykraczają poza ten zakres, deklaracja zgodności powinna odnosić się dodatkowo do takich norm i wymagań. Powyższe okoliczności nie zostały przez Odwołującego wykazane w badanym zakresie, dlatego nie można uznać, że złożona deklaracja zgodności nie obejmuje przywołanych przez Zamawiającego norm.

Zarzut nr 2. Certyfikat zgodności Nr 094/2015 na rozdzielnicę nn

Faktem jest, że Certyfikat Nr 094/2015 na rozdzielnicę nn (str. 127, 128, 129 oferty PKI WILK) nie wyszczególnia typu zastosowanych rozłączników bezpiecznikowych NSL. Dokument ten zawiera jednak parametry tych urządzeń, które były zastosowane w przebadanej rozdzielnicy. W ocenie Izby wskazanie tych parametrów jest wystarczające do zastosowania odpowiednich zamienników rozłączników bezpiecznikowych NSL pozwalających na uzyskanie parametrów rozdzielnicy wskazanych w treści certyfikatu, niezależnie do rodzaju (producenta) rozłączników NSL z którymi została przebadana rozdzielnica nn. W ocenie Izby informacja Instytutu Energetyki z dnia 19 lipca 2016 r. zawiera uwagi w stosunku do certyfikatów, w których dla konkretnych elementów (komponentów) rozdzielnicy nie podano zamienników, jednak nie wyklucza ona prawidłowości certyfikatu, w którym zamiast wskazania konkretnych komponentów, podaje się ich parametry, co umożliwia zastosowanie odpowiednich zamienników komponentów.

Zarzut nr 3. Sygnalizatory zwarć w złączach kablowych SN

Zgodnie z pkt. 3.1 SIWZ - poz.7a tabeli, przedmiotem zamówienia są m.in. sygnalizatory zwarć. Zgodnie z odpowiedziami na pytania do SIWZ z dnia 9 sierpnia 2016 r. i 28 sierpnia 2016 r., Zamawiający wskazał, że doposażenie, o którym mowa w pkt 3.1-pozycja nr 7a tabeli dotyczy „wskaźników zwarć”, które mają własne zasilanie oraz możliwość zasilania z zewnętrznego źródła. Zamawiający wskazał, że wskaźnik winien umożliwiać przekazanie informacji o stanie pracy (zwarcie/brak zwarcia). Styki wskaźnika zwarć winny być wyprowadzone, zaizolowane oraz opisane (numer pola rozdzielnicy)

w kanale kablowym umieszczonym w pobliżu rozdzielnicy SN tak, aby w przypadku późniejszego wyposażenia złącza w układ transmisji danych możliwe było pobranie informacji z sygnalizatora zwarć o stanie pracy oraz doprowadzenia do niego zasilania zewnętrznego bez konieczności ingerencji w rozdzielnicę SN. Wskaźnik winien posiadać zasilanie własne umożliwiające jego pracę co najmniej w okresie 5 lat.

Odnosząc się do powyższych wymagań należy wskazać w pierwszej kolejności, że Zamawiający zamiennie stosował w treści SIWZ określenia: „wskaźniki zwarć” i „sygnalizatory zwarć”. Urządzenia te, jak wyjaśniły strony postępowania” niewiele się różną, w szczególności - sposobem sygnalizacji. Jednocześnie należy zauważyć, że Zamawiający nie wskazywał, aby w tym zakresie określił w SIWZ jakichkolwiek wymagania.

Nie sposób się zgodzić z twierdzeniem Odwołującego, iż Zamawiający wymagał, aby urządzenie sygnalizatora zwarć lub wskaźnika zwarć posiadało zasilanie z baterii, umożliwiające pracę tego urządzenia w okresie 5 lat. Wymaganie, iż „Wskaźnik winien posiadać zasilanie własne umożliwiające jego pracę co najmniej w okresie 5 lat” nie jest tożsame z możliwością pracy tego urządzenia przez 5 lat na baterii. Izba zgodziła się w tym zakresie z logiczną i przekonującą interpretacją podaną przez Zamawiającego, że chodzi tu o możliwość działania urządzenia w tym okresie pomimo możliwości wystąpienia braków zasilania z sieci, czyli o tzw. żywotność urządzenia.

Wykonawca PKI WILK załączył do oferty kartę katalogową sygnalizatora zwarć (str. 634, 635 oferty), która potwierdza, że wymagania Zamawiającego w przedstawionym powyżej zakresie są spełnione, biorąc pod uwagę, że Zamawiający nie wymagał w SIWZ, aby urządzenie pracowało na baterii przez okres 5 lat. Jak wynika z danych technicznych, ww. urządzenie posiada zasilanie pomocnicze, które wynosi 24 - 230V AC/DC oraz podtrzymanie pojemnościowe pracy wyświetlacza przez 6 godzin.

Odwołujący podnosił również, że w przypadku zaoferowanych przez PKI WILK sygnalizatorów IKI-50 do wykrywania zwarć doziemnych za pomocą wymaganego przez ENEA algorytmu kierunkowego niezbędne są sygnały napięciowe ze wskaźników napięcia CAPDIS, który bazuje nie tylko na pomiarze prądu ale wymaga także pomiaru napięcia. Z instrukcji ww. urządzenia pkt 2.4.3 wynika, że do poprawnej pracy urządzenia (wykrywania zwarć) nie jest potrzebny pomiar napięcia. Producent wskazał, że zakres pomiaru zwarć międzyfazowych jest mierzony za pomocą prądu, a nie napięcia. Zamawiający zaprzeczył jednoznacznie, jakoby w SIWZ określił wymaganie dotyczące algorytmu kierunkowego opartego na pomiarze napięcia. Zamawiający wyjaśnił, że wymagał jedynie nastawy czasowej algorytmu kierunkowego ΔT oraz nastawy prądowej algorytmu kierunkowego ΔI , a te wymogi zostały spełnione.

W zakresie pozostałych wymagań, tj. wykrywania zwarcia doziemnego min. 5A do 500A z regulacją nastawy (wartość prądu zerowego I_0), Odwołujący oparł swoje zarzuty na

instrukcji obsługi urządzenia Kontroler sieci dystrybucyjnych IKI-50, która nie pokrywa się z instrukcją przedstawioną przez Przystępującego. Jednocześnie Odwołujący nie wykazał, że jest to instrukcja aktualna i obowiązująca w stosunku do zaoferowanych urządzeń.

Zarzut nr 4. Przepusty kablowe

Jak wskazywał Odwołujący, wymagania odnośnie przepustów kablowych zostały opisane w pkt. 4.7.1 ppkt. 1, m) oraz 5.6.1 ppkt. f) Załącznika nr 4 do SIWZ - „kanał kablowy wyposażony w szczelne przepusty - rozwiązania prefabrykowane wielokrotnego użytku z uszczelniającymi, umożliwiające wprowadzenie kabli (wodoszczelne 5 bar i gazoszczelne 3 bar)”. Dodatkowe wymagania zostały sprecyzowane w odpowiedziach nr 3 na pytanie nr 24 – wyjaśnienia Zamawiającego z dnia 9 sierpnia 2016 r.

Zaoferowane przez PKI WILK rozwiązanie wskazane na str. 671 oferty spełnia wymagania Zamawiającego sformułowane w odpowiedzi na pytanie nr 24 w odpowiedziach nr 3 – wyjaśnienia z dnia 9 sierpnia 2016 r. - „fundament wyposażony w zintegrowane z monolitycznym odlewem wodo i gazoszczelne przepusty systemowe”. Przedstawione w ofercie rozwiązanie umożliwia zamontowanie gumowych wkładów uszczelniających typu PK 110/20 w sposób zintegrowany z monolitycznym odlewem obudowy stacji. Odwołujący posługując się słownictwem w tym zakresie, w ocenie Izby, nieprawidłowo przyjął, że chodzi tu o przepusty „zintegrowanie monolityczne” z odlewem obudowy stacji, podczas gdy wymaganie dotyczyło ich „zintegrowania z monolitycznym odlewem”. Część systemu uszczelniającego (przepustu) powinna być „zabudowana”, a tym samym zamontowana w obudowie stacji. Wywodzenie z tego zapisu, że tylko rozwiązanie zaoferowane przez Odwołującego spełnia wymagania nie jest uzasadnione. W ocenie Izby, Zamawiający poprzez sformułowanie omawianych wymagań nie ograniczył w żaden sposób rodzaju rozwiązania w zakresie przepustu kablowego, w tym nie wykluczył zabudowania systemu uszczelniającego w obudowie stacji z wykorzystaniem specjalnie wykonanego w tym celu otworu w ścianie obudowy stacji transformatorowej.

Ponadto, dla potwierdzenia parametrów wodo i gazoszczelności zastosowanych uszczelnień PK 110/20 wykonawca PKI WILK załączył do oferty certyfikat zgodności nr Z/12/073/15, który, jak wyjaśnił Zamawiający, nie był wymagany, a ponadto posiada on oznaczenie „Z”, co oznacza, że został wydany bezterminowo i dlatego nie zawiera daty ważności, co jest zgodne z zapisami normy PN-EN ISO/IEC 17065. Odwołujący nie przedstawił w tym zakresie żadnych dowodów na potwierdzenie, że certyfikat był wymagany lub też, że jest on nieważny, co podnosił w odwołaniu.

Zarzut nr 5. Klasa obudowy stacji

Zgodnie z pkt. 4.7.1e zał. nr. 4 do SIWZ, Zamawiający wymagał, aby klasa obudowy - była nie gorsza niż 20. Wykonawca PKI WILK podał w ofercie na str. 68 oraz w karcie katalogowej (str. 113, 115 oferty) wartości klasy obudowy 5, 10, 15, 20, wyjaśniając, że klasa

zależy od wykonania stacji i sposobu wentylacji. Powyższe nie oznacza wariantowości oferty lub niezgodności z wymaganiami, gdyż wymóg w zakresie klasy obudowy nie gorszej niż 20 został spełniony, poprzez podanie wartości tego parametru poniżej wartości 20. Parametr ten w istotnym stopniu zależy od strat całkowitych znamionowych transformatora, który Zamawiający zastosuje do zabudowy stacji, przy czym wykonawca zagwarantował nieprzekroczenie maksymalnej wartości, określonej przez Zamawiającego.

Kwestia, iż w załączonym do oferty certyfikacie stacji na str. 121 jest podana klasa obudowy 20 przy stratach całkowitych znamionowych transformatora na poziomie 7408W, natomiast w ofercie (str. 69) i w kartach katalogowych (str. 113) wykonawca wskazał moc strat całkowitych transformatora, który Zamawiający może zastosować w stacji jako max. 8840W, czyli większych niż określone w certyfikacie, powinna podlegać wyjaśnieniu w trybie art. 26 ust. 4 Pzp, gdyż nie można uznać, że certyfikat przedłożony w ofercie potwierdza parametr klasy obudowy dla transformatora o wyższych stratach całkowitych max. 8840W. Izba nie nakazała jednak Zamawiającemu wykonania czynności w tym zakresie ze względu na to, że wykonawca podlega wykluczeniu, a zatem bezprzedmiotowe jest wyjaśnianie treści oferty w powyższym zakresie.

Zarzut nr 6. Brak deklaracji zgodności dla gniazda wtyczkowego

Brak w ofercie wykonawcy PKI WILK deklaracji zgodności z Dyrektywą LVD 2006/95/WE lub LVD 2014/35/UE dla gniazda wtyczkowego nn nie stanowi niezgodności z treścią SIWZ. Deklaracja taka była wymagana dla gniazda wtyczkowego, stanowiącego odrębny element. Powyższe potwierdza treść pkt 4.10.8 Załącznika nr 4 do SIWZ, co wynika z treści odpowiedzi nr 3 na pytanie 33 – wyjaśnienia Zamawiającego z dnia 9 sierpnia 2016 r. Jak wyjaśnił Zamawiający, wskazane deklaracje nie dotyczą stacji jako całości, w ramach której są zamontowane gniazda wtyczkowe nn.

Zarzut nr 7. Przepusty uziemiające stacji

Zgodnie z wymaganiami z pkt. 4.7.1 lit. s) Załącznika nr. 4 do SIWZ oraz odpowiedzią na pytanie nr 29 w odpowiedziach nr 3 – wyjaśnienia Zamawiającego z dnia 9 sierpnia 2016 r. Zamawiający dopuścił dwa rodzaje rozwiązań dotyczących wykonania przepustów dla instalacji uziemiającej, tj. poprzez przepust izolowany dla przewodu uziemiającego lub przepust uziemiający z zaciskiem krzyżowym.

W karcie katalogowej załączonej do oferty PKI WILK na str. 671 jest przedstawiony przepust PK 110/UZ, co nie oznacza, że taki przepust został zaoferowany przez wykonawcę w powyższym zakresie. Wskazana karta katalogowa została złożona na potwierdzenie parametrów przepustu PK 110/20 w niej przedstawionego, natomiast przepust PK 110/UZ jest jedynie wymieniony w tej karcie dodatkowo, co nie oznacza że jest on przedmiotem oferty. Treść oferty w zakresie przepustu uziemiającego stacji wynika z rozwiązań przedstawionych na stronie 16 i 51 oferty. Dlatego próbka stacji przedstawiona

Zamawiającemu przez PKI WILK, która zawiera rozwiązanie polegające na podłączeniu bednarki uziemienia zewnętrznego do zbiorczej szyny uziemień w stacji, poprzez przepusty uziemiające z zaciskiem krzyżowym, zgodnie z zapisami 7.1 ppkt. j) SIWZ potwierdza spełnienie przez oferowane dostawy wymagań Zamawiającego w powyższym zakresie i jest zgodna z treścią oferty. Tym samym, wobec braku rozbieżności próbki i treści oferty Zamawiający nie miał potrzeby wezwania wykonawcy do wyjaśnień lub uzupełnienia próbki na podstawie art. 26 ust 3 i ust 4 Pzp.

Zarzut nr 8.

W toku rozprawy Odwołujący przyznał słuszność stanowisku prezentowanemu przez Zamawiającego w zakresie spełnienia przez próbkę stacji przedstawioną przez wykonawcę PKI WILK, zgodnie z wymaganiem pkt. 4.4.6 zał nr. 4 do SIWZ. Ze stanowiska Zamawiającego wynika, że Odwołujący błędnie przyjął interpretację tego wymagania myląc pojęcia „rozdzielni” i „rozdzielniczy”. Zamawiający wymagał bowiem, aby rozdzielnica nn była wyposażona w uchwyty do zakładania uziemiacza zainstalowane w sposób umożliwiający założenie uziemiacza od strony rozdzielni nn, nie ograniczając możliwości zamknięcia drzwi do rozdzielni nn.

Przedstawione w ofercie wykonawcy (str. 84), jak również w próbce stacji, rozwiązanie członu zasilającego (gdzie zamontowane są uchwyty do zakładania uziemiacza) umożliwiają założenie uziemiaczy przy jednocześnie zamkniętych drzwiach przedziału zasilającego czyli nie ograniczają zamknięcia tych drzwi, co jest zgodne z wymaganiami Zamawiającego.

Zarzut nr 9.

Kwestionowany przez Odwołującego Certyfikat zgodności NR 020/2016 dla rozdzielnic SN typu 8DJH prod. Siemens został załączony wraz z próbką rozdzielniczy dostarczonej przez wykonawcę PKI WILK Zamawiającemu. Odwołujący nie wykazał w powyższym zakresie braku uprawnienia ww. wykonawcy do oferowania tego produktu wraz ze stosownym certyfikatem, który stanowi nieodłączną część dokumentacji eksploatacyjnej urządzenia. Skoro wykonawca mógł zaoferować produkt Siemens, to łącznie z tym produktem był zobowiązany dostarczyć również stosowny certyfikat.

Zarzut nr 10.

Zgodnie z pkt. 4.10.2, 4.10.3, 5.9.2 Załącznika nr 4 do SIWZ, z uwzględnieniem wyjaśnień z dnia 28 września 2016 r. w odniesieniu do pkt 7.1 lit.g), Zamawiający wymagał, aby do oferty były dołączone kopie certyfikatów oraz protokołów z badań, na podstawie których wystawiono certyfikaty potwierdzające spełnienie wymagań normatywnych wymienionych w ww. pkt załącznika nr 4 do SIWZ (dla stacji transformatorowej, rozdzielniczy SN oraz złącza kablowego).

Złożone w ofercie PKI WILK Certyfikaty zgodności Nr 092/2015, 020/2016, 090/2015 zostały wydane na podstawie oceny wyrobu dokonanej przez Zespół ds. certyfikacji (DZC) Instytutu Energetyki, który zgodnie z zakresem akredytacji przedstawionym do akt sprawy przez Zamawiającego jest uprawniony do prowadzenia działalności badawczej w zakresie objętym ww. certyfikatami.

Uwzględniając powyższe rozważania nie ma podstaw do stwierdzenia. Iż oferta wykonawcy PKI WILK jest niezgodna z treścią SIWZ, wobec czego oferta nie podlega odrzuceniu na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp.

Izba uznała za niezasadny zarzut naruszenia art. 8 ust. 3 w zw. z art. 96 ust. 3 Pzp i w zw. z art 11 ust 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (t.j. Dz.U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503 ze zm.), poprzez zaniechanie ujawnienia przez Zamawiającego informacji zawartych na stronach 173 – 557 oferty wykonawcy PKI WILK.

Zgodnie z art. 8 ust. 3 oraz art. 96 ust. 3 Pzp, po wyborze oferty najkorzystniejszej udostępnia się wykonawcom załączniki do protokołu postępowania, z tym, że oferty udostępnia się od momentu ich otwarcia, za wyjątkiem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, jeżeli wykonawca, nie później niż w terminie składania ofert lub wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu, zastrzegł, że nie mogą być one udostępniane oraz wykazał, iż zastrzeżone informacje stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa.

W związku z brzmieniem przepisów wskazanych powyżej, wykonawca ma obowiązek wskazać w ofercie które informacje zastrzega jako tajemnicę przedsiębiorstwa oraz „wykazać”, że informacje, które zastrzegł stanowią tajemnicę jego przedsiębiorstwa. Wykonawca musi zatem wykazać, nie później niż w terminie składania ofert, iż są to nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności, stosownie do art. 11 ust. 4 uznk.

W treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia Zamawiający zawarł w pkt 8.4 postanowienie wskazujące, że wykonawca jest zobowiązany wyraźnie zastrzec w ofercie informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa, które nie mogą być udostępniane innym wykonawcom oraz złożyć je wraz z ofertą w jednym opakowaniu z wyraźnym oznaczeniem tych informacji. Zamawiający przedłożenia uzasadnienia bądź informacji lub dowodów w celu wykazania, że dane informacje stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa.

Wykonawca PKI WILK w swojej ofercie zastrzegł informacje zawarte na stronach 173 - 557 oferty jako tajemnicę przedsiębiorstwa. Zastrzeżenie zostało dokonane w sposób

wyraźny i jednoznaczny - w spisie treści oferty. Zastrzeżone informacje zostały oddzielone w ofercie, jako wyodrębniona część oferty.

W odpowiedzi na pismo Zamawiającego z dnia 2 grudnia 2016 r. zawierające wezwanie do „wniesienia zastrzeżeń ws. odtajnienia oferty” wykonawca PKI WILK wyjaśnił pismem z dnia 9 grudnia 2016 r., iż z samej istoty zastrzeżonych dokumentów wynika, że mają one charakter techniczny i technologiczny, zawierają bowiem istotne rozwiązania dotyczące konstrukcji oferowanych stacji transformatorowych i złączy kablowych, rozdzielnic itp. Z treści zastrzeżonych dokumentów można pozyskać wiedzę o przebiegu wieloletnich badań nad rozwojem tych produktów. Dokumenty te niosą zatem ze sobą wartość gospodarczą i nie są ujawniane do wiadomości publicznej albowiem dotyczą kwestii, których ujawnienie negatywnie wpłynie na sytuację przedsiębiorcy. Wykonawca oświadczył, że podjął wszelkie dostępne środki ostrożności aby zachować te dane w tajemnicy.

Złożone wyjaśnienie nie zostało złożone w ofercie, tj. łącznie z dokonaniem zastrzeżenia. Jest ono odpowiedzią na pismo Zamawiającego, zawierające stanowisko co do podjęcia decyzji o odtajnieniu powyższych informacji. Należy wziąć pod uwagę, że Zamawiający nie wzywał wykonawcy do wykazania, że zastrzeżone informacje stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa, co w ocenie Izby powinno nastąpić w szczególności w przypadku, gdy Zamawiający w treści SIWZ nie zawarł stosownego pouczenia dla wykonawców w tym zakresie, wymagając jedynie oznaczenia w ofercie zastrzeżonych informacji.

Izba podziela pogląd, że sam fakt, że wraz ze złożeniem oferty wykonawca nie przedstawił uzasadnienia do zastrzeżenia informacji jako tajemnicy przedsiębiorstwa, nie odbiera tym informacjom faktycznego charakteru tajemnicy przedsiębiorstwa, jeśli zastrzeżenie zostało prawidłowo dokonane. Formalny jedynie brak wykazania jakie środki wykonawca podjął w celu ochrony danych informacji przed ujawnieniem, nie stanowi uprawnienia do ich ujawnienia i nie pozbawia tych informacji charakteru tajemnicy przedsiębiorstwa. Zamawiający jest zobowiązany dokonać analizy informacji pod kątem zasadności ich zastrzeżenia w każdym przypadku, biorąc pod uwagę okoliczności danej sprawy.

Izba nie podzieliła twierdzenia Odwołującego, że celem zastrzeżenia stron 173- 557 oferty wykonawcy PKI WILK było jedynie utrudnienie weryfikacji prawidłowości danych zawartych w ww. dokumentach przez innych wykonawców, a nie ochrona tych danych. Jak wynika z dokumentacji postępowania inni wykonawcy również zastrzegli takie same informacje w swoich ofertach, jako tajemnicę przedsiębiorstwa.

Izba nie podzieliła tym samym stanowiska Odwołującego, że w przypadku braku wykazania przez wykonawcę, że informacje w istocie stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa, zamawiający zobligowany jest do udostępnienia zastrzeżonych informacji. Przepis ustawy

Pzp, zobowiązujący wykonawcę do wykazania zasadności zastrzeżenia informacji w ofercie w terminie ich zastrzeżenia nie może stanowić podstawy do bezkrytycznego ujawniania informacji, które w sposób oczywisty stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa.

Niezasadny jest zarzut naruszenia art. 7 ust. 1 w zw. z art. 85 ust 2 Pzp, poprzez fakt dokonania wyboru oferty PKI WILK jako najkorzystniejszej, dla której upłynął termin związania ofertą.

Wykonawca PKI WILK przedłużył termin związania ofertą, składając drogą elektroniczną oświadczenie o przedłużeniu terminu związania ofertą w dniu 12 grudnia 2016 r., które w oryginale zostało niezwłocznie doręczone Zamawiającemu w dniu 13 grudnia 2016 r. Termin związania ofertą tego wykonawcy upływał w dniu 12 grudnia 2016 r., a zatem jego przedłużenie nastąpiło przed upływem terminu.

W danym stanie faktycznym nie nastąpiło uchybienie zasadzie pisemności postępowania. Zamawiający dopuścił bowiem w treści SIWZ (pkt 1.9, pkt 1.10) sposób porozumiewania się z wykonawcami, zgodnie z wymogiem art. 27 Pzp, pisemnie, faksem lub drogą elektroniczną również m.in. w zakresie oświadczeń składanych przez wykonawcę w postępowaniu. Doręczenie Zamawiającemu w dniu 13 grudnia 2016 r. oryginału oświadczenia z dnia 12 grudnia 2016 r. o przedłużeniu terminu związania ofertą, uwzględniając fakt wcześniejszego poinformowania Zamawiającego w dopuszczonej w postępowaniu formie, nie uchybia wymogom art. 85 ust. 2 Pzp (oraz pkt 1.11 SIWZ).

Biorąc pod uwagę powyższy stan rzeczy, ustalony w toku postępowania, Izba orzekła, jak w sentencji, na podstawie art. 192 ust. 1, ust. 2 i ust. 3 pkt 1 Pzp.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp oraz § 3 pkt 1 i 2 oraz § 5 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 roku w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238).

.....